

CONAMENŢELE

IN TOATĂ ROMÂNIA
L. n. 48
24
12
IN STRAINĂTATE:
60
INSERȚIUNI ȘI RECLAME:
pe 30 litere pe linie, pag. IV, 30 bani.
pe 40 litere pe linie, pag. II, 2 lei noi.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul 'Dacia'.

ANUNCIURI:

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasenstein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 100, A. Oppel în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Philipp Löb în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Peșta, Havas-Laffis & Comp. în Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Dronot 2 Paris; Eug. Micaud, 139-140, Fleet Street London
Serisori nefrancate nu se primesc.
Articolele nepublicate se vor arde.
Un număr în Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like București, Galați, Giurgiu, etc.

Table titled 'Cursul de Viena, 12 Iunie' showing rates for gold, silver, and various currencies.

Table titled 'Cursul de Berlin, 13 Iunie' showing rates for various currencies and bonds.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train departure and arrival times for routes like București-Suceava, Suceava-București, etc.

PEȘI TELEGRAFICE

MALE „TIMPULUI“
(Agenția Havas)
Serviciul de la 18 Iunie 8 ore seara
Londra, 13 Iunie.

Telegraful din Constantinopol către... Savfet-paşa pregătește o circulară... Poarta a trimis reînțăriri însemnate...

BUCUREȘTI 2 IUNIE

Congresul și Socialismul.

Atentaturile lui Hoedel și Nobiling au prosperat în memoria... Congresul și Socialismul. Atențaturile lui Hoedel și Nobiling au prosperat în memoria...

aspru, cum e caracterul unui popor al Nordului? Ce ar fi mai cu seamă comună la populațiile jumătate seltice ale Rusiei? Este drept însă să se facă și partea guvernelor în această tristă stare de lucruri...

ca guvernul rusesc; însă densul privea toate acestea ca un rău mic, ca o cestiune secundară. Principalul pentru densul era scopurile sale în Orient, și nu putea găsi instrumente mai comode decât oamenii aceștia...

DIN AFARA

Mai toți reprezentanții puterilor trebuie să fie deja la Berlin. Principele Gorceacoff s'a hotărât să se ducă el însuși. Se pare că are tot aceleași temeri în privința lui Șuvaloff...

Gorceacoff, cancelarul imperiului rusesc, s'a născut în 16 Iulie 1798. Ca atașat al contelui Nesselrode, el a fost la congresul din Verona, la 1824 se făcu secretarul legațiunii din Londra...

Membrii Congresului

Azi Congresul se adună la Berlin. Cititorii noștri vor dori de sigur să știe ce va despre viața și activitatea bărbaților, cari formează areopagul europeanesc pentru a decide asupra soartei resăritului.

la 12 Februarie 1868 pe lângă „Federatione Germaniei de Nord” și la 6 Aprilie 1871 pe lângă împăratul Wilhelm. Confidențial suveranul său, el își dobândise și afecțiunea împăratului Wilhelm, care îl distinsese, în timpul din urmă, prin acordarea ordinului Vulturul negru. După cum se știe, d. de Oubril a avut acum 4 ani nenorocirea să se îneca soția, una din podoabele cele însemnate ale societății berlizeze. De atunci încolo, ambasadorul trăiește retras și nu se duce în societate, de cât când are afacerile.

Earl of Beaconsfield, primul lord al tezaurului și lordul păstrător al sigiliului (garde des sceaux) M. Sale de Marea Britanie, a zărit lumina lumii la Londra ca Benjamin Disraeli, în ziua de 21 Septembrie 1805. Talentul său literar, prin care se distinse de timpuriu, se arată în romanele sale cari și-au dobândit un renume. Educația sa el și-o complectă prin diferite călătorii. În anul 1837, el a fost ales în Midsstone pentru parlament, unde se ținea de partidul Toriilor, de cari după moartea lui Georg Bentinck 1848, fu recunoscut de primul orator și conducător al lor.

În cabinetul lui Derby, primi, în Februarie 1852, postul de cancelar al tezaurului perzând însă deja, în 1853, această funcție cu căderea ministerului. Sub Palmerston, el stătea ear în întregul rând al opoziției și ocupă ear, de la 1858 până la 1859, în ministerul Derby, postul de cancelar al tezaurului. De atunci, până la 1866, stete în capul Toriilor, renșind a prepara cu încetul partidul său pentru introducerea reformelor trebuincioase. În anul 1867, chemat ear în minister, ca cancelar al tezaurului, el se puse în capul ministerului, după eșirea lui Derby în anul 1868. La sfârșitul anului 1868, eși din minister din cauza unei legi votate în contra principiilor sale. La 20 Februarie 1874, se însărcină chiar cu președința ministerului Toriilor din nou format, ocupând postul de Anteiul lord al tezaurului, care îl ocupă și acum.

Robert Cecil marchis of Salisbury, născut la Februarie 1830, era până la moartea tatălui său 12 Aprilie 1868, membru camerii comunelor sub numele de lord Cranbourne. În anul 1866, luă, sub Derby, ministerul pentru Indii, se retrase însă în Martie 1867 și deveni 1869 cancelar universității Oxford, în locul lui Derby. În Februarie 1874, se însărcină ear, sub Beaconsfield,

cu secretariatul de stat pentru Indii. La confrința din Constantinopol, în Decembrie 1876, Salisbury reprezintă interesele englezești. În călătoria sa la Bosfor, el a fost la Paris, Berlin, Viena și Roma pentru a se asigura de dispozițiile curților numite. După terminarea conferinței, lordul se întoarse, prin Atena, la Londra, unde luă parte activă la elaborarea protocolului de la Londra. De curind el este în locul lui Derby secretar de stat pentru afacerile străine, funcțiune în care a intrat cu o notă îndreptată în contra tratatului de la San Stefano.

Lordul Odo Russel, ambasadorul Angliei la curtea din Berlin, s'a născut, la 20 Februarie 1829, ca fiul cel mai tânăr al maiorului general George William Russel. În vârsta de 20 ani, el începu deja cariera sa diplomatică ca atașat la Viena, de unde a fost rechemat în anul 1850 pentru a lucra doi ani la ministerul afacerilor străine. La ambasadele din Paris, Viena, Constantinopol și Washington, găsi ocazia să se inițieze în mașinaria politicii englezești. Cabinetul din Londra îl trimise în anul 1858 ca ambasador la curtea din Florența, de unde ocupă și locul de acreditat oficios la Roma, fiindcă pe atunci Anglia nu avea relații oficiale cu sfântul scaun. În anul 1870 fu numit sub-secretar de stat la ministerul afacerilor străine. În timpul războiului franco-german, ocupă locul de reprezentant al Angliei pe lângă cartierul general german, și fu acreditat, la 16 Noemvrie 1871, ca ambasador la curtea germană, în locul lordului Loftus, strămutat la Petersburg. Acuma lordul Russel este decanul corpului diplomatic de la curtea din Berlin.

Contele Iuliu Andrassy, ministrul austro-ungar al afacerilor străine, s'a născut la 8 Martie 1823. După ce a aparținut „Landtagului” de la 1847 până la 1848, fu complicat în revoluțiunea ungurească și se duse la Constantinopol ca ambasador al guvernului de la Debrecin. El aparține la cei 40 de unguri, cari au fost osândiți de către un consiliu de război la moarte prin ștreang și spânzurați în egipt. Grațiat în anul 1856, se întoarse în patria lui și intră, ca partizan hotărât al lui Deak, în camera ungurească, devenind în urmă președintele ei. După împăcare, contele Andrassy fu chemat, la 1867, în capul ministerului unguresc. După căderea lui Boust, sfârșitul lui Noemvrie 1871, se încredință postul care îl ocupă și acum.

Contele Alois Karolyi de Nagy-Karolyi, ambasadorul austro-ungar la Berlin, și magnat al regatului unguresc, s'a născut la Viena, în 28 August 1825. În anul 1845, fu trimis ca atașat la Berlin și fu strămutat la Petersburg 1846. Sub principiele Felix Schwarzenburg, el ocupă mai pe urmă posturi diplomatice la Hanovra, Bern, Roma, Atena, Londra, Copenhaga și Petersburg. După moartea contelui Collorodo, conduse la Zürich, 1859, ca primul plenipotențiar, negocierile de pace cu Franța și Italia, și subsemnă tratatul de pace de la Bern. La sfârșitul anului 1859, se duse ca ambasador la curtea din Berlin, unde rămăsese până la izbucnirea războiului de la 1866. La 22 Decemvrie 1871, contele Karolyi se întoarse ear la Berlin ca ambasador al suveranului său.

Baronul de Haymerle, ambasadorul Austro-Ungar la curtea italiană, intră în serviciul diplomatic pe la mijlocul secolului nostru, după ce și terminase studiile sale la academia orientală din Viena. A fost ca atașat la Constantinopol, Atena și Frankfurt p. M. În anul 1864, reinol la Copenhaga legăturile între Austria și Danemarca, dizolvate de rebel; îndemănarea diplomatică dovedită cu această ocazie, îndemnă pe guvernul său să l' trimetă la Berlin, în anul 1866, cu tot aceeași însărcinare, unde și îndeplinise misiunea cu mult tact. După aceea lucră cât-va timp în ministerul afacerilor străine și se duse la Constantinopol, 1868, ca consilier al ambasadei; 1869 fu numit ambasador la Atena, post pe care îl schimbă, în 1871, cu acela din Haga. De la 1876, baronul de Haymerle reprezintă pe guvernul său la Quirinal. (Post).

Al do lea atentat în contra împăratului Germaniei

Pentru prima oară Satan a ridicat steagul rebeliunii, chiar în contra ziditorului universului exclamând: „Non serviam!”; prăvălit din crugurile cerești, astăzi se ardică în fața omenirii pentru a doua oară strigând „non serviam”, revoltându-se în contra autorității constituite, în contra religiei, în contra familiei, în contra proprietății, în contra bazelor edificiului social.

Pe stindardul său este înscris: *Eternă rebeliune, eternă anarhie, eternă ură și desbinare.* Pasiunile cele mai vile, neagra invidie, implacabila ură, lenea, mâr-

șevia, astuția, duplicitatea, arbitrarul, jaful și asasinatul său, îmbrăcate cu pompoasa haină a liberalismului, a justiției, a legalității și a fraternității, sub acest decor, ele se înfațișează omenirii făgăduindu-i alinarea suferințelor, zilele senine și fericire.

Odiñoară Satan, plin de invidie, zicea omului: „Mănâncă din pomul proibit și vei avea viață eternă, vei fi asemenea lui Dumnezeu.”

Astăzi, plin de disperare și turbare în contra Monarhiei, în contra religiei, în contra autorității constituite, zice omenirii: „Omoară pe regi, distruge altarele, implantă stindardul anarhiei, și vei fi fericit!” Precum vinul în fermentație se turbură, și es d'asupra materiile necurate, tot astfel astăzi, Europa aflându-se în fermentație, materiile necurate, socialism, comunism, nihilism, demagogie, se ivesc ca un spectru înfiorător cu stindardul anarhiei într-o mână, cu pumnalul în cealaltă, suflând ură și îngrozire asupra întregii societăți.

Omenirea slabă și șovăind, atrasă de farmecul seducător al Basilecului modern, ascultând glasul sirenelor socialiste și nihiliste, dă capul plecat în internala cuscă, și acesta e ceea ce se numește aservirea poporului prin însuși poporul. Poporul nu judecă și nu deschide ochii pentru a vedea, că tocmai acei ce strigă mai cu înfăcărare pentru alinarea suferințelor poporului, sunt acei cari tind a resturna totul pentru a și însuși puterea a parveni la înaltele contribuțiilor publice, spre a și împărți lor și bucatele cele grase, aruncând și nenorocitul popor câte un os, ca să l' momească vederile și să l' subjege prin corupțiune și materialism, veninuri cari, infiltrate în sângele lui, îl tîmpește și l' enervează.

Ca să ne întoarcem dar la teza noastră, atentatul în contra veteranului și gloriosului stejar, sub care se umbrea Germania, — creațiunea lui chiar — constituie un act de abominațiune indescriptibilă. Trebuie să mărturisim că expresiile ne lipsesc pentru a l' stigmatiza după cum i s'ar cuveni.

Ne aducem aminte, că tot această sectă rău făcătoare, pe la 1866, forma o opoziție teribilă regelui, că voia schimbarea ministerului cu orice preț, strigând sus și tare: *Diesem Ministerium kein groschen, keinen man.* (Acestui minister, nici o lăscă, nici un soldat.) Bătrânul Rege, neascultând decât glasul conștiinței sale și neavând în vedere decât mărirea și prosperitatea patriei sale, nefiindu-se de amenințările ce i se făceau necapitulând și departe de a o aduce la putere, congediind monstruoasa coaliție, conștia căarma Statului inteligentului și consumatului om de Stat, prințul de Bismark.

Statornicia neclintită a regelui, unită cu agerimea și iscusința consilierului său, fără temelia mării și unității Germaniei.

Austria fu respinsă în hotarele naturale și Germania eși din arătându-se ca un Stat puternic de viitor.

Patru ani mai târziu, neol rege, cu consumatul și agerul cancelar, respinse agresiunea Francei încoronă edificiul unității Germaniei făcând din nisiposul lectorat Brandenburg puternica împărăție poartă numele de Germania.

Da! În sala de la Versailles în anul rege puse coroana împărătească pe capul său, relivia glorioasă condițiune a împărăției lui Carol și cuceri pentru patria sa armonia europeană. Astăzi, drept plată pentru atâtea strălucite fapte de care istoria va vorbi într-o zi nepărtinire, se găsec, pentru rușii Germaniei sceleratei descreerații, îmbuibăți de doctrinele subversive ale socialismului și comunismului, adă cînica și criminala cutezanță, atenta la zilele acelui a cămăureolă de glorie turbură și cărează mânia pigmeilor, mirănilor comunarzi, cari voesc a substitui dinastia, autorității constituite și legilor; serbând banchetului Baltazar pe ruinele măririi naționale, a cărei expresie este tronul și gloriosul împărat Wilhelm de Hohenzollern, pe ruinele naționaliunii, justiției legalității, muncii și producțiunii, voesc a substitui acestora anarhia, desmățarea, bitrarul, spoliatiunea și îngrozitoarea gangrenă a cosmopolitismului.

Știm ce voeste socialismul și internaționala în Germania, strigă lor de republică nu va înșela pe nimeni. Ce se maschează oare cu această seducătoare zeiță, ce se numește republica? O înfiorătoare pastie, a cărei întunecime ne împăram a o scruta, un stuff nămol unde viermuesc și clocesc pasiunile cele mai înjosorite: invidia, ateismul minciuna, ipocrizia, tirania cumplită a demagogiei brute și inculte, un cuvânt înfiorătorul pectru comunei din 1870, care asemenea idrei din Lerna își arată multiple capete și sfidează întreaga civilizațiune a Europei.

Acestea sunt fericirile pe cari pregătesc socialistii Germaniei, această sectă este pretutindeni aceeași.

Să ne aruncăm un moment privirea asupra socialistilor noștri, și și Radicali, și vom constata o perfectă identitate între apucăturile celorla din Germania și ale acestora.

În numele poporului suferind, s'a format coalițiunea de la Mazar-Paga. Alinarea durerilor poporului și încetarea suferințelor lui, au strigat ei: împușnarea războiului, libertatea electorală, echilibrarea bugetelor, economie în finanțe, încetarea cumulului. Încetarea exclusivismului, au fost toate înscrise pe programul lor politic. Abia ajunși la putere toate aceste mincinoase promisiuni au fost spulberate de ei înșiși; impositele și fost crescute într'un mod barbar și

FOIȚA „TIMPULUI”

SISTEMA DOCTORULUI CATRAN

A PROFESORULUI PANĂ 1)

(ormare)

*Tineți miute — zise cel care șoptise ritorului la ureche — pe cela care se credea că l' sfârșească? Ciudată smintea! drept să spui; cu toate că nu prea poți zice smintea. Te prăpădeai de ris să l' fi văzut învîrtindu-se într'un picior. Se învîrtea în călcăie câte un ceas; așa... ni-tați-vă!...

Atunci prietenul, pe care l' oprise să se aplece pe masă șoptindu-i câte-va cuvinte la ureche, îl întoarse la rândul lui aceeași îndatorire.

*Atunci, ființa de care vorbești — strigă o bătrână cu glasul asențit — era amințită cum se cade, și încă un amințit nerod. Auzi să crează că e sfârșească! Lucru peste putință! Doamna Joyeuse era o per-

soană mult mai cu minte, dăpe cum știți. Avea și ea toanele ei, dar toane însoțite chiar de muntea ei cea sănătoasă, și cari făceau plăcere celor ce aveau cîntea să o cunoască. Ea, dăpe multă și sănătoasă gândire, descoperise că din femei ce era, făcuse dintr'o întâmplare schimbată într'un cocoșel puin andru; dar ca cocoșel, se purta foarte regulat. Bătea din aripe, nite așa, cu putere, și cânta... dar cănta frumos! Aia: Cucurigu... u... u!... Călcăie... cucurigu... u... u...!

— Doamnă Joyeuse, te rog să te astemperi — strigă mînios ospetele meu. — Dacă nu te porți politicos, cum fac toate femeile bine crescute, te poftesc să te scoli de masă. Alegeți!

Doamna (pe care dăpe povestea ei, mă crucii când auzii că o chiamă Joyeuse) se rogi până la urechi, și se arătă a fi adănc umilită de nustrarea doctorului. Își plecă capul și nu mai zise nimic. Dar altă doamnă mai tîneră începu să vorbească. Era tocmai ceea pe care o întîlnisem cerință la intrarea mea.

— A! — strigă dăna — doamna Joyeuse era nebună! Cît înău despre pîrerile domnișoarei Salsafette, imi pare că erau foarte înțelepte. Foarte frumoasă tîneră! Ce l'

drept. Avea un aer foarte așezat și cum se cade; moda de acum i se părea prea necuviincioasă, și totdeauna voia să se îmbrace punându-se afară din haine în loc d'a se pune înăuntrul lor. Lucru lesne, firește. N'avea de cât să facă iac' așa... și pe urmă așa... și apoi așa... și în sfârșit...

— Ce faci, domnișoară Salsafette? — strigă d'odată mai multe glasuri — Oprește-te! Destul Destul!

Și căți-va săriră repede de la locurile lor, ca să oprească pe domnișoara Salsafette să nu se asemenească cu statuetele idolilor din vechime. Când de-odată se auzi niste țipete și urlete dintr'o parte a casei. Și eu mă înfricoșai foarte de acest șgomot, dar țiera mai mare mila să fi văzut pe cei-lalți. De cînd sunt n'am văzut oameni cu minte tremurând de atîta spaimă. Se fîcură toți galbeni ca morții; tremorau cu scaune cu tot de le clănțăneau dinții în gură, și ascultau prăpădiți să auză ce se ardează. În adevăr se fîcă a doa' oară același șgomot, mai tare și parcă mai apropiat; și a treia oară, și mai aproape și foarte tare; în sfîrșit a patra oară, dar mult mai depîrtat. La acea liniștire a furtunii, toți își veniră pe dată în fire, și

vasele și poveștile începură iarși. Intrăbai atunci de unde veneau și ce erau acele urlete.

— Nimica toată — zise Maillard. — Ne-am obișnuit, nu ne prea pălim noi de d'alde astea. Nebunii din cînd în cînd se pun de urlă cu toții și se așită unul pe altul, știți ca cîinii noaptea cînd dorm mulți la un loc. Se întîmplă iar cîteodată că după ce urlă, că toți să scape, să fugă, și atunci firește că e de temut.

— Și căți aveți închiși scuma? — D'ocamdată, toți cu toți sunt zece. — Mai ales femei, gîndesc. — Din potrivă. Toți bărbați, niste găligani țepeni și voinici, ce l' drept. — Adevărat! Totdeauna am auzit că cea mai mare parte dintre smintiți sunt femei. — De obișnuit da, dar nu totdeauna. Mai înainte, am avut aici vr-o doțzeci și șapte de bolnavi, și dintre ei optsprezece erau femei; dar d'atunci s'au schimbat lucrurile, după cum vezi. — Da, s'au schimbat mult, dăpe cum vezi — strigă domnul care lovise cu călcăiele fluerile domnișoarei Laplace. — Da! da! s'au schimbat mult, dăpe cum vezi — sbierară toți d'odată. — Tineți-vă limbile toți! ați auzit!

— strigă amătrionul meu foarte mămurat. — Toată adunarea parcă amori un minut. O femeie se spuse întocmai ziselor lui Maillard, adică își scoase limba, o limba lungă cât toate zilele, vorba ceea, o apăsă în mîni, și o fînn așa cu supunere până ne ridicărm de la masa.

— Dar doamna ceea — zisei la urechei lui Maillard — doamna cu cucurigu, ce face de loc rău, gîndesc, ai?

— Cum să facă rău? — Intrebă el o mirare — Cum? ce vrei să zici?

— Adică, nu e amințită rău de tot, nu mai așa puțin.

— Vai de mine, cum țî 'achipnești! Mi-este prietenă bună de multă vreme doamna Joyeuse, și este sănătoasă la cap și la mine. El l' are și ea ciudățile aștîi că toate bătrânele snt ciudate.

— Fără 'ndoială, — zisei — neapărat. Dar ceilalți!...

— Toți imi sunt prieteni și păzitori bolnavilor, — întîmpină Maillard lăudă-doși aere — prieteni foarte buni, cari snt de mare ajutor.

— Tot l' — îl întrebă — și femeile? — Negreșit. Fără femei n'am putea face nimic; cei mai buni îngrijitori pentru nebuni sunt femeile; să ele ale lor. Și d-ta, ochii femeiești fac minuni.

1) Din „Istoriile Grottești”, ale lui Edgar Poe.

(14 Iunie, 9 ore dimineața.)

Berlin, 13 Iunie.

Carateodori-paga nu va reprezenta pe Turcia la congres, ci numai va conferi cu delegații turci. — Invitațiile pentru deschiderea congresului au fost expedite ieri seara.

Berlin, 13 Iunie.

Pe la unu, plenipotențiarul puterilor, în uniformă, a mers la palatul cancelarului imperial. La 2 ceasuri și 20 m., pavilionul imperial german a fost deschis pentru a anunța deschiderea congresului.

Atena, 13 Iunie.

În Creta opinia publică a primit cu entuziasm știrea că Grecia are speranță să fie reprezentată la Congres și să-și întinze granițele. — Scadra engleză staționează tot înaintea insulei și supraveghează mișcările Turcilor și ale Crețienilor. Consulul englez este așteptat la Pireu. Delegații Crețieni au hotărât să răspundă consulului, că ei lasă soarta insulelor în mâinile Congresului. Crețienii au dat foc la Mirabello, tatulor asezămintelor turcești militare și administrative. S-au trimis la Pera delegații spre a susține interesele și drepturile Crețienilor otomani.

Berlin, 13 Iunie.

Principele Bismark a salutat pe membrii congresului. Conte Andrassy a luat cuvântul pentru a propune să se încetinească președintele congresului d-lui de Bismark. El a zis că propunerea nu este motivată numai prin obicei, ci că ar fi și o mărturisire făcută înaltei înțelepciunii a cancelarului imperial german.

Contele Andrassy a terminat făcând urări pentru înălțarea Imperiului Germaniei. D. de Bismark a mulțumit și a luat oficial președinția; în urmă proceda la constituirea unui secretariat. Congresul a hotărât a păstra secretul asupra discuțiilor sale. Viitoarea ședință a congresului se va ține luni. Între acestea convorbiri vor avea loc între plenipotențiarul pentru a grăbi lucrările congresului. Convorbiri au început încă de ieri între contele Andrassy și contele Șvalof.

Berlin, 13 Iunie.

„Monitorul oficial” al Imperiului publică o scrisoare adresată d-lui de Bismark din partea principelui moștenitor. Această scrisoare exprimă mulțumiri din partea Imperiului pentru nenumăratele manifestări de simpatie, care i-a venit nu numai din toate părțile Europei, dar chiar și din celelalte continente, cu ocazia ultimului atentat comis în contra persoanei sale.

Londra, 13 Iunie.

Camera Comunelor. D. Rylands propune ca pe viitor toate tratatele cu puterile, ori care ar fi ele, să fie supuse parlamentului înainte de a se ratifica, pentru ca astfel Camera să-și poată exprima părerea lor. D. această propunere. D. Northcote zice că s-ar putea crede cu propunerea aceasta are de țintă negocierile începute la Berlin; susține că principiul propus este de neadmis, fiind că de s-ar primi, ar fi cu neputință de a conduce negocierile cu puterile. O asemenea propunere ar aduce lovire serioasă la pregătirile reginei. D. Northcote roagă pe d. Rylands d'a-și retrage moțiunea. Camera se opune la retragerea moțiunii și o respinge fără vot.

Paris, 13 Iunie.

Domnii Henry Martin și Ernest Renan au fost aleși academicieni.

Bruxel, 13 Iunie.

Domnul Frère-Orban este însărcinat să compună noul ministru.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la librăria Socet et Comp

LA PLEVNA ! !

Dramă în 1 act (în versuri).

Steaua României, Crucea Roșie.

de

G. SION

Membrul societății academice române.

mult, nici până acum nu s'a mai distribuit creditorilor.

Un creditor din Craiova, venind aici spre a vedea ce este cauza de nu a mai auzit nimic despre această vânzare, a fost silit ca la 25 curent să facă contestație la tablou, care s'a regulat de judele comisar la 19 Iunie viitor, dupe ce a cerut dosarul înapoi de la grefă. Este sau nu legal aceasta? S'ar mai putea admite asemenea contestație acum, tocmai când ea trebuia făcută în timpul util, iar nu astăzi când a eșit ordonanța de vânzare moșiei Radomiru, acum când trebuia a se face încheierea tabloului și regularea plăților.

Așa spune art. 569 și următorii din procedura civilă? Mi se pare că d. membru are altă lege. Ce sunt vinovații cel-l-aii creditorilor să aștepte Dumnezeu știe până când? Dar când s'ar respinge contestația, cum rămâne și cine despăgubește pe creditorul craiovean? Dar celor-l-aii creditori cine le plătește cheltuielile de stăgăniri pe la tribunal și curte poate? D. ministru și d-nul membru al d-sale știu.

Spre a se convinge d. ministru de adevăr, să ceară telegrafic dosarul vânzării și să ne scape de așa membru, care în toamna trecută în camera de consiliu, a fost bătut de judele de instrucție, care lasă liberi pe hoții de cal și nu lucrează mai nimic, căci vine la ora 12.

X.

VARIETATI

Ingropăciunile la deosebire neamuri. — Sub acest titlu „la Revue Scientifique” din Paris da următoarele amănunte interesante, pe cari le extrage după un studiu dintr'o gazetă americană.

Nu mai știu care filosof spunea că el băgase de seamă cumcă oamenii sunt prin firea lor porniți a da mai multă considerație unui om după moartea lui decât în viață. De câte ori cu adevărat un s'au văzut oameni înjurați și prigoniți în viață și după moarte stimați și lăudați! Dacă te mulțumești să fi bine cu câți-va oameni, poți trăi; dar dacă vrei să fi bine cu toată lumea și toți oamenii să te ierte, trebuie să mori.

Nici-odată și nici-ieri nu s'au putut găsi un popor cât de primitiv, cât de sălbatic, care să n'aibă și el datine de ingropăciune. Obiceiul ingropăciunii pare a fi esențial un obicei al neamului omenesc. Acolo unde încetează a se mai vedea această urmă, încetează și urmele omeniului, căci nici un neam de dobitoace nu arată și nu-și dă vr'o îngrijire pentru cel mort. Analele raselor omenești se țes prin urmele mormintelor ce datează dintr'o vreme

gându-se repede cu scaun cu tot, și ridicând mâinile în sus. — Pe semne că nu te-am înțeles eu! la mai spune odată, frate. N'ai auzit până acum de proa învățatul doctor Catran și de strălucitul profesor Pană?

— Sunt silit să-mi recunosc neștiința — răspunde, — dar adevărul înainte de toate. Cu toate astea, sunt foarte umilit că nu cunosc lucrările acestor învățați. Și îți făgăduesc că am să le caut și să le citesc cu mare îngrijire. Drept să-ți spun, d-le doctor, m'ai ruginat foarte.

Și în adevăr așa era.
*Lasă astea, zise Maillard cu bunătațe; — hai mai bine să mai bem un pahar.
*Bănuș, și toți meserii făcără ca noi. Vorbeau multe, glumeau, rideau și făceau multe prostii. Viorile scârțâiau, toba bătea din toate puterile, trâmbițele răneau ca boii, — și toată mulțimea, amintindu-se mereu potrivit cu golirea sticlelor de pe masă, până în sfârșit ajunse un fel de chef curat drăcesc. În vremea aceasta doctorul și cu mine, muncindu-ne la o parte cu câteva sticle de vin ales, ne urmam vorba începută, sbierând cu putere din fundul plămânilor, — pentru că dacă am fi vorbit cu glasul obicinuit, ne-am fi auzit și înțeles mai greu, decât s'ar putea auzi glasul peștelui în fundul scoicii de moară.

(Va urma).

mult depărtată de perioada istorică, și cari adesea, chiar pentru oamenii de știință cel mai pricepuți, pentru cei mai dibaci archeologi, sunt niște ghicitori peste putință de deosebit. Suntem legați de trecutul cel mai întunecos și cel mai depărtat printr'un șir nesfârșit de morminte, și aceea ce putem să mai știm despre multe și nenumărate popoare, e că sunt de multe vremuri moarte și îngropate. Această ghiulea rotundă, care se învârtete de atâtea mii de ani în chaos, cu sutele de mii și de milioane de locuitori ai săi, nu este decât un nemărginit cimitir. Cei câți trăiesc pe supra pământului în ziua de azi sunt poate a mii de milioane parte din numărul nesfârșit al acelor pe cari i-a înghițit pământul pân'acuma. Pământeni toți ar fi o mână de oameni pe lângă strămoșii lor câți s'au dus pe cealaltă lume.

Lăsând o parte aceste considerații, să ne întoarcem la obiectul nostru. Neamul omenesc în trei feluri mai cu deosebire și-a îngrijit morții: îmbălsămarea, arderea și ingropăciunea.

Cel d'ăutai fel nu era particular Egiptenilor, după cum în deobște se crede. Mumii s'au găsit și în Mexic, și Peruvienii cei vechi, după cum mărturisesc Garcilasso de la Vega și după cum povestește Prescott, păstrau trupurile moarte ale regilor lor cum se obișnuiesc și în răsaritul Europei. În templul soarelui la Cuzco, acești monarhi erau puși, par'car fi trăit încă, pe jeturi aurite, gătiți frumoase, cu mâinile încrucișate pe cap și cu capul aplecat, ca și cum ar fi vrut să salute pe reginele lor, sfârșite ca și dășii și îngirate într'un alt rând de jeturi față cu jeturile regilor. Guanșii, aborigeni din insulele Canarie, își îmbălsămau într'un chip grosolan morții; le scoteau măruntaiele, le ncau trupurile la vânt, le acoperea cu un fel de clei și, înfășurându-le în piei de capră, le încheiau apoi în lăzi de lemn.

Egiptenii însă desăvârșiră chipul îmbălsămării, turnând în țesăturile trupurilor moarte balsamuri cari opreau putrejunea. Astfel îmbălsămate în gropițele lor, trupurile morților egipteni, s'a socotit cum că s'ar urea la numărul de 400,000,000. Erodol și Diodor din Sicilia, dar mai ales cel d'ăntăiu, au deslușit cu d'amănuntul chipul cum Egiptenii își păstrau morții și tocmai la Erodol aflăm că îmbălsămarea morților în Egiptul vechi era un meșteșug și o treabă de negustorie regulată. Îmbălsămătorii scoteau din hârcă creierii, din pânzele măruntaiele, apoi locurile goale le umpleau cu balsamurile lor, și lăsa în urmă trupul mort să zacă în natron și în carbonat de sodă șapte-zeci de zile. Scoteau în urmă trupul îmbălsămat, îl spălau cu îngrijire, îl înfășurau în bete de în subțire cleite și îl băgau într'o ladă de lemn tăiată după trupul omenesc. Mai erau apoi și alte chipuri de îmbălsămarea mai eficientă; dar ori-și-cum prețul era cam de la 45 până la 10 mii de franci după banii din ziua de azi.

Cu înțetul, îmbălsămarea a pierit din obiceiurile oamenilor, deși chiar până în ziua de azi pe alocurea tot se mai îmbălsămează câte un mort. Dar un alt chip de îngrijire a morților, cu toate că tot așa de vechi ca și îmbălsămarea, și adică arderea morților, e poate în ajun de a lua iarăși loc în obiceiurile oamenilor, mai cu seamă în părțile cele mai civilizate ale lumii noastre pământenești.

La ce vreme să fi început obiceiul arderii morților și unde anume, este foarte greu, e aproape peste putință a se spune. Cel puțin, după câte se știu, Grecii cei d'ăntăi adoptară și practicară arderea morților, deși și aveau și obiceiul ingropării. Când trupul mortului era să fie îngropat, era pus într'un vas de cărămidă sau de oală de pământ, și astfel era scos afară din cetate și îngropat. Când trupul mort era să fie ars, îl puneau pe un rug aprins în fața prietenilor și rudelor lui. Oasele incunșate erau struse în urne, și urcele se puneau în mormintele de pe marginea drumurilor ce mergeau către oraș. Arderea morților are mari foloase pentru starea sănătății orașelor; însă de oare-ce, tocmai pentru asta, chipul acesta de îngrijire a morților merită o deosebită loare aminte, lăsând pentru altă dată a vorbi mai pe larg despre dânsul, trecem înainte la examinarea altor chipuri de îngrijit morții.

Arhitectura mormintelor, monumentele destinate strămoșilor noștri au fost și sunt foarte deosebite; în unele cazuri însă, când e vorba despre construcții cu totul vechi, nu prea e ușor să știm dacă ele sunt în adevăr morminte ori altă-ceva.

S'au făcut atâtea teorii și ipoteze și în privința mormintelor, ca și în toate privințele unde omul începe să nu prea poată vedea limpede, încât archeologii nu mai pot spune azi la sigur dacă grămizile de pământ, movilele ce se găsesc în multe părți ale pământului, și cari se ved fi lucrare de mână omenescă, sunt morminte sau ce sunt.

Ori cum ar fi, îndoială nu e îngăduită până în margini, și de sigur ingropăciunile primitive au dat loc la ridicături de pământ. Dintru început, omul pentru a-și îngropa morții a săpat pământul, și țărina a ridicat-o d'asupra gropii, mai mult ori mai puțin după cum și omul a fost mai mare ori mic. După cum a înaintat însă, omul a voit să ocrotească trupul mort chiar în pântecul pământului, și astfel i-a trecut prin minte a încheia trupul mort mai întăi într-o ladă de lemn sau de piatră, într'un coșting cum am zice, și apoi a-l încropa astfel. Lemnul patrezește, și coștingurile de lemn nu se mai găsesc puțină vreme chiar de la ingropăciune; piatra însă trăiește cât pământul, și în mormintele cele mai vechi se găsesc și până în ziua de azi coștinge de piatră, care poate s'au săpat de mii ani.

„Dolmenele”, sau tablele de piatră ce se puneau ca niște capace pe morminte, înfășurază un al chip de ingropare, mai cu seamă particular la neamul Celților. Un mare număr de „dolmene” se găsesc în Britania-Mare d'asupra pământului, precum și în Irlanda.

Nu trebuie să credem că toate popoarele pretundenți și ori când au avut ori au respect pentru cei morți. Unele triburi aborigene din America de miază-noapte, neamul „Siu” bunioară, în loc de a-și îngropa sau arde morții, îi înfășoară în piei sau cărpe și îi pun pe grății pe niște pari, ori în copaci. Morții sunt astfel lăsați la vânt și soare în prada păsărilor răpitoare. Indienii din partea locului spun că sufletul mortului l-a luat Manitou, dolul care ocrotește pădurile și văzătoarea.

Chinezii, — și la deșii voim a ne opri, — au pentru morții lor o cinste foarte ciudată. Ei n'au cimitire; familiile își îngroapă morții în pământurile lor particulare. Când e vr'un proprietar bogat, își alege pământul de ingropăciune pentru morții în locul cel mai frumos și îl mai înfrumusețează cu mare îngrijire. De obicei locul de ingropare e pe vre-o coastă ori pe vr'un deal verde cu păduri și cu flori. Un fiu al Cereștelor-Împărății are mai multă grijă de mormintele morților de cât de locuința celor vii. Încă de pe când trăiesc, bogații își sădesc, resădesc, altoiesc și prăesc copaci, păduri, florărie pentru locul în care pun de gând să-i îngroape urmașii. Dacă e sigur Chinezul că are să-i zacă oasele în vre-o pădurițe frumoasă, în vre-o grădină încântătoare, apoi puțin îl mai pasă lui de necazurile lumii acesteia.

La Chinezi, budaismul este religia predominantă, și astfel, fiindcă dâșii știu că au să stea vreme destulă în pământ, vor încalte să petreacă bine. Iubirea părintească și cea fiască la dâșii sunt simțiri foarte adânci. Mângăierea cea mai mare pentru un tată ori o mamă la sfârșitul vieții, e să știe că are să le fie mormântul cinstit de cătră urmași și de cătră copiii copiilor urmașilor.

Adecea oră coștingul este cumpărat încă de pe când trăiește cel ce are să se bucură de el, și e păstrat ca o mobilă de lux și de mare cinste în casă. Când un Chinez își vinde altoi Chinez, ori străin chiar, casa ori locul, pune în inscripție de vânzare condiția că are să-i fie îngăduit a-și desgropa și a-și lua cu el morții ca să-i ducă unde se mută. Oasele desgropate le strunge cu îngrijire în vase și le păstrează cu sfințenie în casă ca un lucru de lux.

Afară din zidurile Pekingului se află morminte numeroase d'ale familiilor mari, Săpături uriașe le împodobesc, înfășurând fel de fel de figuri de oameni și de dobitoace.

De câte ori moare un Chinez în țară străină, rudele ori prietenii fără doar și poate îl aduc trupul înapoi în China, și anume în locul de unde era mortul. Așa sunt Chinezii. Vreme, depărtare, piedici de orice fel nu pot opri pe un Chinez mort de a se reîntoarce în țara lui prea-iubiță. Și când îl aduc pe cel repocat, îl aduc pe jos, doi înș, într'un coșting legat cu frînghi și prin frînghi petrecut un lemn, pe care-l ia pe umeri de amândoi căpătâiele cel doi purtători. D'asupra coștingului, în tot mersul lor, țin un cocoi alb, care trebuie să cânte la zosire, ca să cheme, de pe unde o fi, sufletul repocatului.

uman: sporirea taxelor timbrului înregistrării. Județelor și comunităților li s'a permis a impune chiar și un azil dat de Dumnezeu omului — mormântul. S'a votat legea rezoluțiilor. S'a cerut imposibilul cel mai scump, imposibilul sângelui; pentru înflorirea creditului Statului Român, s'a creat hârtia moșdă, care este un pronostic fatal pentru viitorul finanțelor noastre; și cumulul a ajuns în culmea neînțelegerii; în sfârșit adunații d-lui A. Rosetti, deși și reprezentanții naționali, au dat privilegii gratuite publicului, părăsind cu duimul (ca ne servim de această expresiune populară) mandatul de deputat și schimbându-l pentru o funcție salariată fie cât de mică, — și a trebuit, pentru rușinea așa zisei reprezentanții naționale, ca chiar președintele Camerei, d. C. A. Rosetti, liderul democrației, să dea exemplul rapidității și vanității, părăsind foaiașul președenției Camerei pentru o funcție salariată.

Acestea sunt isprăvile socialștilor radicalilor noștri. Prin analogie, poporul German își poate închipui criticile ce-l așteaptă, dându-se de la bună voie în astuțioasă cursă ce l'antinde internaționala germană ora Comunei din Franța; dar, din neonorocire, este un proverb rămas de strămoșii noștri Români, care pare să adevăre: „Vulgus decipi vult, ergo decipiatur.”

Kăja Nicolescu.

SCRISOARE ADRESATA TIMPULUI

Caracal, 27 Maiu 1878.

Damulle redactor,

Știu că ori-ce denunțare exactă nu are nici o însemnătate pentru ministru al justiției și procurorul general de la curtea Craiovei, dar au nitat de mult drepturile de control ce au dupe legea de organizare judecătorească; to'uși nu cred că prisoa a v'e mai relata următoarele.

S'a vândut silit moșia unui Mihail Malciu, depus prețul de cumpărătorul Hagiadi și lustr ordonanța prin defacere de recurs. Mulțimea creditorilor credea momentul sosit a-și lua fie-care banii dupe ordinea tabloului; dar ce se întâmplă? În loc ca membrul C. N. Toneanu, numit jude comisar, să formeze tabloul ordoninelor creditorilor cu 4 săptămâni dupe cea dintăiu publicațiune a urmării, ca creditorii sau persoanele interesate să aibă cunoștința până în momentul adjudicațiunii și în urmă să facă contestațiune cel ne-mulțumii, formează tabloul tocmai dupe darea ordonanței; ceva mai

—Cum nu! Dar numai atâtea mă mir, și se pare că se poartă cam ciudat; ai o zice?

—Zău! Îți se pare că se poartă ciudat? Adică drept vorbind, noi ceștia de la miază nu suntem de loc urași și posomorâți; noi facem ce ne place; știm să ne bucurăm de viață; și poate că obiceiurile noastre și se pară.....

—Din potrivă, mi se par.....
—Și pe urmă trebuie să ții seamă și de înșiorul ăsta, care e cam înșelător, cam dește, —zise Maillard legându-se pe scaun cu chef.

—Mai e vorbă! Ascultă, doctore, te auți mai adineori zicând că, în local vândute sisteme cu blănețe, acum întrebuințezi alta foarte strajnică.

—Ba, nu. Închisoarea este neapărată; dar îngrijirea și căntarea doctoricească este parte plăcută bolnavilor.

—Și, nu'mi spuseși: d-ta ai născocit sistemă asta?

—Nu tocmai. Câte-va lucruri dintr-una le datorim doctorului Catran, de care nu mai încap îndoială că ai auzit și d-ta; pe urmă am mai făcut eu niște schimbări, ce sunt dator să le recunosc vestimentului Pană, pe care, dacă nu mă'nșel, ai văzut cinstea să-l cunoști foarte de aproape.
—Cu toată rușinea —răspunde— trebuie să mărturisesc, că până acum nici nu mi-a venit pe la ureche numele acestor învățați.
—Doamne sântă! — strigă Maillard, tră-

GRADINA UNION SUIS

Directiunea

I. D. IONESCU

Artiști nnoi

Trupa americana din New-York

Orchestra națională a lui Dobrică

Grădina din noii aranjat.

In timp ploios reprezentațiunea va avea loc în salonul nou clădit.

EPITROPIA SEMINARIULUI

NIPHON MITROPOLITUL

PUBLICATIUNE

In ziua de 26 Iunie viitor se va ține licitația la cancelaria Epitropiei, Strada Filaret No. 2 pentru aprovizionarea Seminarului cu 40 stânjeni lemne de foc. Amatori de a se înscrie cu această antrepriză se vor prezenta în arhivă și la cancelaria orele 12, spre a concura fiind în soții și de convenite garanția iar condițiile se pot vedea în ori-ce zi de lucru la cancelaria.

Acel care cunosc Harp-rile purgative ale doctorului intrabuina îndată ce vor avea trebuință de curățenie. Ele nu produc desgașt nici slăbiciune, căci, în contra celor-alte curățenii, această nu lucrează bine de cât când este luată cu alimente bune și băuturi în-tăritore, precum: vin, cafea, ceai. Fie-care și alege ora și prânzul când i convine mai bine să ia, în conformitate cu ocupațiunile sale. Ostentia purgatiunii fiind pe deplin anulată prin efectul unei hrane bune, ea se poate repeta pe cât va fi de trebuință. Cutii de 5 și 2 fr. 50 b. la Paris la doctorul Dehaut și la toate farmacopele. Să se ceară cu fie-care cutie cărțica de 72 pagini, care conține instrucțiunile în toate limbile. Să se ceară și manualul în limba franceză doctorului Dehaut, volumul de 400 pagini. Depozit în București, la farmacia d-lui F. W. Zurner, calea Mogoșoiei, și la d-nu Ovesa drogiștul.

ANUNCIU

INSTRUMENTE de arpanagi complete, un rând, - de vânzare. - Alidada cu oerc (și pentru înălțim), piciorole și planga, de la Chevalier din Paris comisionate. - Prețul avantajos. A se adresa la administrațiunea țiarului său Strada Mihai-Vodă No. 6.

BIBLIOGRAFIE

La toate Librăriile se află de vânzare de

AL. I. SIHLEANU

OMUL, SEBBATORILE, CONSTITUTIUNE

LEGEA ELECTORALĂ

Cugetare asupra Cugetărilor D-nului N. Crețulescu.

Prețul 1 leu nou

CARTURABUL și POPA

Prețul 1 leu nou

Depozitu general la Librăria L. Steinberg.

LIBRARIA SOCEC & C-ic

A eșit de sub tipar

OSTAȘII NOSTRI

POESII și O SCENĂ în VERSURI

cu ocaziunea

RESBOIULUI în CONTRA TURCIEI

de

V. ALEXANDRI

PREȚIUL 50 BANI

ROMANIA SI RESBELUL ACTUAL

sau

GUVERNANTII și GUVERNATII

de

M. BLARENBERG

Ediția II

Precedată d'o scrioare a autorului către editor. - Se găsește la toate librăriile din capitală. Prețul 2 lei n. Comandele pentru un număr mai mare de esemplare, se pot adresa la Librăria d-lui I. Szöllosy, piața Teatrului, pentru editor. Comperătorilor de la 20 esemplare în sus, se dă un rabat de 20%. - Expediția se face grabnic.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magazinele de muzică ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și la autor:

CANTECUL ROSIORILOR DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale

DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL.

Poesia de

Locotenent de stat major M. C. MANIELESCU

PENTRU VOCE SI PIANO

de

CAROL PAȘILL jun.

Prețul 1 leu 50 bani.

HOTEL WEISS

BRASIOV.

Sub-semnatul am onore a însușința pe Onor. Public voiajior, că am luat asupra mi acest hotel, și mă voi sili a satisface atât în privința curățeniei cât și prețurilor eftine.

Se găsește odii de la 60 kr. până la 1 florin.

Cu deosebită stimă.

Ión Hauptmann

Antreprenor.

BAIA MALNAȘ

lângă Tuznad.

In urma unei aprinderi a șirului spinărei mi s'a paralizat ast-fel mâinile și piciorole în cât m'era cu neputință să mă mișc sau să mă întorc în pat. Zăceam nemigat ca un cadavru. Această stare dură căte-va săptămâni, când doctorul J. R. m'ă sfătui să vizitez baia Malnaș, căci numai aci mă voi putea vindeca. Am fost dus acolo și în-trebuința băile 6 săptămâni. Mă purtau până la baie, m'ă lăsa în ea și tot alții m'ă scoteau din ea, căci de și eram numai în vârstă de 19 ani, și deși odată am fost tare și sănătos, nici că puteam sta pe piciorole, departe d'a putea merge.

Efectul apei fu atât de însemnat și minunat, în cât îndată după sosirea mea acasă puteam merge și îndeplini lucrări mai ușore.

Acum am de gând să mă vizitez și în acest an baia Malnaș pentru a mi întări cu totul trupul.

Înboldit de recunoștință cea mai curată, m'ă simt dator a recomanda cu căldură baia Malnaș, 8 ore departe de Brașov, omeninei suferinde.

Brașov, 15 Mai 1878. E. Schunn.

In acest an s'a înființat și o cursă zilnică de diligență între Malnaș și Tuznad.

POHO renumită esență japoneză, care vindică îndată ori-ce durere de cap se găsește la farmacia d-lui F. Bros is-a-vis de biserică Săriular.

Doctor Bernfeld locuiește Strada Lutera-rână No. 7, vis-a-vis de biserica Calvină.

16,600

RECOMPENSA NAȚIONALĂ

16,600

QUINA-LAROCHE este un Elixir cinos conțind principalele celor 3 specii de quina. De ua amarăcină plăcută el este cu mult superior vinurilor sau siropurilor de quina și crează ca aperitif, tonic, sau febrifug, în contra afectiunilor stomacului, a slăbiciunilor, a anemiei și a frigurilor invadute, etc.

ACELUI FERRUGINOS combinat cu sare de fer foarte sustinut cel mai eficient în contra saraciei sangelui și a decolorării lui a chlorosis, a lymphatismului, aleunei, a conștascentilor prea lungi, și caci a și favorizează digestiunea, etc.

PARIS, 22, Strada Drouot, și la farmaciști.

PROSPECTUS

DE

L'Institution Française et Italienne

Dirigée par MESDAMES MAZZANTINI

9, Place d'Azeglio, FLORENCE.

Ces Dames, ayant quitté la France leur patrie après la guerre de 70-71, ont fondé à Florence en 1873 une Institution Française et Italienne qui joint de l'estime générale, et où les jeunes filles reçoivent une instruction aussi solide que brillante. Les directrices étant munies du diplôme supérieur et secondées par des professeurs distingués.

Dans cette Institution l'enseignement est divisé en 2 cours: cours élémentaire et cours supérieur. Chacun de ces cours comprend 2 classes et chaque classe est divisée en plusieurs sections. Selon son aptitude l'élève peut changer de section 2 fois par an.

Le prix de la pension pour les internes est de 1200 frs. par an, y compris la musique, le dessin et la danse.

Des renseignements on peut avoir à l'imprimerie Thiel & Weiss qui ont visité l'Institution personnellement et où on peut voir le prospectus détaillé.

FRANZ GÜNTHER

à la VILLE DE BRUXELES

Podul Mogoșoiei No. 16 vis-a-vis de Consulatul Rusesc

Recomandă magazinul său asortat în tot-d-a-una foarte bine cu rufăria de bărbați și de dame, gulere, manchetă, batiste de lino, olandă și mătăsă, ciorapi pentru bărbați și dame, flanelă fine (crêpe de sant) camioane, grosete, broderie dantele, cravate de bărbați și femei în cele mai noi forme și culori, umbrele de aere și de ploie etc. etc. Atrăgând tot de-o-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult prețurile.

MARELE MAGAȘIN DE HAINE CONFEȚIONATE ȘI ARTICOLE DE MODĂ

A LA BELLE

JOSEF

FURNISORUL

20, COLȚIUL BULEVARDULUI SI

Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul actual mai moderne, fașone elegante croite, dupe

Costume complete de Fantasie Redingote Hardington Jaquette Bosphore Sacco Coupe anglaise Pardessus Renaissance și diferite alte fașone

PREȚURILE CELE

Se primește și comăndi de tôte felurile de haine care se efectuează cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE

GRÜNBAUM

CURTIEI

MOGOSIOAIEI, CASA GRECENU, 20

UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele cele cele din urma jurnale de Paris și Londra.

Cămăși frantuzesci, albe și colorate

Lingerie de tôte felurile

Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorit

Umbrele și obiecte de fantasie

Mănuși și tôte lucrurile de modă

MAI MODERATE

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Curtiei, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogoșoiei, Casele Grecenu.

PHARMACIA LA „SPERANTIA”

26, CALEA MOGOSOAIEI, 26.

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.

Obiecte de Canciue și Articole de Toalete. - Asemenea se angajează a efectua ori-ce comande din resortul medical.

BRUS.